

РЕШЕНИЕ

№ 697

гр. София, 04.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО V ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Вера Чочкова

Членове: Вилислага Янч. А.
Тони Гетов

при участието на секретаря Елка Ант. Григорова
в присъствието на прокурора Д. В. М.
като разгледа докладваното от Вера Чочкова Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20231100603430 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава ХХІ от НПК.

С присъда от 22.12.2022г., постановена по НОХД № 3156/2021г. СРС, НО, 9 с-в на основание чл.304 от НПК е признан подсъдимия Н. Б. за невиновен в извършването на престъпление по чл.343, ал.1, б. „б“, пр.1 вр. чл.342, ал.1, пр.3 от НК.

Против присъдата, в законоустановения срок е постъпил протест от прокурор от СРП и допълнение към него. С протеста се оспорва правилността на постановената присъда, като се иска нейната отмяна и постановяване на нова осъдителна присъда.

В съдебно заседание,представителят на СГП моли съдът да уважи протеста по изложените в него съображения и да отмени атакува.та присъда поради нейната необоснованост.Предлага в случай на признаване на подсъдимия за виновен, то на същия да му бъде наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, чието изпълнение ббъде отложено по реда на чл.66 от НК.

Защитата на подсъдимия ,счита,че атакува.та присъда следва да бъде потвърдена. Излага твърдения, че районният съд е достигнал до правилни фактически и правни изводи, оправдавайки подс. Б.. Счита, че в протеста необосновано и без да се посочват доказателства се твърди, че подсъдимият е имал обективна възможност да възприеме пострадалия и е могъл да предотврати настъпването на транспортното произшествие.

Подсъдимият Б. моли присъдата на СРС да бъде потвърдена.

Софийски градски съд, като обсъди изложените от страните доводи и сам служебно провери изцяло правилността на атакува.та присъда съобразно изискванията на чл. 314 НПК, счита, че са налице предпоставките на чл. 348, ал.3, т.1 от НПК за отмяна на постановения съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на

СРС, поради нарушения на процесуалните правила от категорията на съществените.

Подсъдимият Н. Б. е предаден на съд за престъпление по чл.343, ал.1, б.“Б“, пр.1, вр. чл.342, ал.1, пр.3 от НК.В изпълнение на разпоредбата на чл.247 от НПК първия съд е насрочил делото за разглеждане в разпоредително заседание с произтичащите от това последици, като е указал на законните представители на малолетния пострадад/неговите родители/, че могат да упражнят правата му по чл.77 и 85 от НПК в законоустановения срок. В разпоредително заседание на 27.04.2021г. законните представители на малолетния пострадад са отказали да се възползват от процесуалните си права и последния да бъде конституиран като стрА. в наказателния процес. Отказът им малолетното дете да бъде конституирано като стрА. в производството е надлежно вписан в протокола. Въпреки това, във всяко от следващите съдебни заседания до края на производството пред първия съд, техни повереници и особен представител на малолетния пострадад са призовавани / без да е ясно от материалите по делото ясно с какъв акт и от кого по какви причини е назначен такъв/, и са допуснати до участие в процеса като са упражнявали правата на надлежно конституиран стрА. в процеса. Първия съд е дал възможност на адвокатите (адв. Н. П. и адв. Д.К. ,назовавани в протоколите от съдебни заседания особени представители и повереници) на малолетния пострадад да участват пълноценно в съдебното производство, включително да разпитват свидетели и вещи лица, да правят доказателствени искания, да отправят допълнителни задачи към назначена от съда експертиза, да пледират. Опитите на защитникът на подсъдимия да се противопостави на участието им в съдебни заседания е отхвърлено от съдебния състав като неоснователно./ протокол от съдебно заседание от 30.09.2021г./.

Отделен е въпросът, че по делото няма данни да е налице противоречие между интересите на малолетния пострадад и неговите родители, което да обуславя необходимостта от назначаването на особен представител от съда или разследващия орган. Както бе отбелязано по-горе липсва и надлежен акт от който да е видно, че такъв е назначен в хода на досъдебното или съдебното производство.

Съгласно разпоредбата на чл.253 от НПК повереникът не е самостоятелна стрА. в съдебното производство, поради което не разполага с правата на страните в него. Съгласно [чл. 100, ал. 3 от НПК](#) по отношение на повереника са приложими ограничени кръг норми, касаещи статуса на защитника в наказателния процес. Той черпи своите права от процесуалните права на своя доверител, като в случая – такъв липсва поради изричен отказ от стрА. на законните представители на малолетния пострадад същият да бъде конституиран като частен обвинител и/или граждански ищец.

С участието на особен представител/повереник в съдебното производство, участие в разпити, отправяне на доказателствени искания, участие в хода на съдебните прения е нарушено правото на защита на подс. Б.. Това е така, тъй като осъществяването на справедливо правосъдие съставлява една от целите на наказателния процес. Важни аспекти от правото на справедлив процес са състезателността на наказателното производство, равенството между обвинението и защитата по отношение на процедурните средства, непосредственото и лично участие на страните при установяване на включените в предмета на доказване факти. С активното участие на повереника/особен представител в съдебното производство въззивният съд счита, че е накърнено правото на защита на подсъдимия, доколкото последният е трябвало да се противопоставя освен на тезата и аргументите на прокуратурата и сочените от нея доказателства, така и на тези на двамата повереници/особени представители, което значително е затруднило защитата му.

Без съмнение е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила от категорията на отстранимите такива. С оглед изхода на делото пред първата съдебна инстанция този съществен порок не би бил от значение, ако и въззивната инстанция беше съгласна с крайния извод на първия съд относно невинността на подсъдимия. В случая обаче, въззивната инстанция счита, че протестът е основателен, тъй като първия съд

действително е тълкувал превратно събраните доказателствените източници и е интерпретирал невярно заключенията на вещите лица относно възможностите на подсъдимия да възприеме пострадалия и да реагира адекватно в конкретната пътна ситуация така ,че да избегне пътнотранспортно произшествие.Постановяването на нова присъда обаче от въззивната инстанция,утежняваща положението на подсъдимия,при допуснатите нарушения в хода на съдебното производство пред първия съд,би рефлектирало върху стабилността на въззивния съдебен акт,в случай ,че бъде атакуван по касационен ред.С други думи,произнасянето на нова присъда,би било безсмислено предвид сериозния процесуален порок,допуснат от първия съд,което налага отмяна на протестирания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 334, т. 1, вр. чл. 335, ал. 2, вр. чл. 348, ал. 1, т. 2, вр. ал. 3, т. 1 от НПК, Софийски градски съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ присъда от 22.12.2022г. постановена по НОХД № 3156/2021 г. по описа на СРС, НО, 9-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС, НО.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и/или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____